

תפלת שחרית

ח טו

בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרִיב הַתְּמִיד שִׁיכְפֹּר בְּעַדֵּינוּ כְּמוֹ שֶׁתְּבַקֵּשׁ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ טָפִי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר :

וַיִּדְבֹר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוֹ אֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כְּרַבְנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי
רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיי כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לְיוֹם עוֹלָה תְּמִיד : אֵת
הַכֶּבֶשׂ אַחַד תַּעֲשֶׂה בַבּוֹקֵר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים : וְעִשְׂוֹרֵי הָאִיפָה סוֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעִית הֵהִיךְ :
עוֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
לַיי : וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הֵהִיךְ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקּוֹדֶשׁ
הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיי : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֵּיקָר וְכִנְסָפוֹ תַּעֲשֶׂה
אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיי :

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לְפָנֶיךָ וְזָרְקֵה
בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּסִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קְצוֹת
חַסְדִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִים . כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נְטָף
שַׁחֲלָת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבוֹנָה וְזָכָה בַד כְּבֹד
הָיָה : וְעִשְׂוֹתָ אֹתָהּ קְטוֹרֶת רוֹקַח מֵעֲשֶׂה רוֹקַח

ממלח

מִמֶּלֶךְ מָהוּר קוֹדֵשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדָּק וְנִתְהַה
 מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֵהָר מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעַד לָךְ
 שָׁמָּה קִדְשׁ קִדְשֵׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר
 עֲלָיו אֶהְרֹן קְטוֹרֶת סַמִּים בְּבוֹקֵר בְּבוֹקֵר בְּהִיטִיבו
 אֶת הַנִּירוֹת יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלוֹת אֶהְרֹן אֶת הַנִּירוֹת
 בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה קְטוֹרֶת הַמִּיד לְפָנַי יי
 לְדוֹרוֹתֵיכֶם:

תנו רבנן פטים הקטורת ביצד. שלש מאות וששים
 ושמונה כנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה ככני
 ימות החמה. מנה יכל יום פרס בשחרית ופרס בין הערב
 לשלשה מנים יתרים שמקם מכנים כהן והול מלא חכנו ביום
 הכפורים. ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים. ושוחקן
 יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו
 בה. ואלו הן הצרי והצפורן והחלונה והלבונה משקל שבעים
 שבעים מנה. מור וקציעה שבולת גרד וכרכום משקל ששה
 עשר טערה עשר מנה. הקשט שנים עשר וקלופה שלשה
 וקמחן תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין
 שאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא
 חסר חרין עתיק. מ"ח סדומת רובע הקב מעלה עשן כל
 שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת החרין כל שהוא ואם
 נתן בה דבש פכלה ואם חסר אהת מכל סמניה חיב מי זה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף
 ומצי הקמח בורית פרשינה שישעין בה את הצפורן כדי שתהא
 יאה יין קפריסין ששורין בו את הצפורן כדי שתהא עורה:
 גלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעורה
 חכמי חכבוד:

סניא רבי נתן אומר קשהא שותק אומר הדק היחב הייב
 הדק

תפלת שחרית

הִדַּק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבָשָׁמַיִם. פִּטְמָה לְהִצְאֵיךָ כְּשֶׁרָחָה. לְשָׁלִישׁ
וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַפְּלִלִי אִם כְּמִדְתָּהּ
כְּשֶׁרָחָה לְהִצְאֵיךָ וְאִם הִסֵּר אֶתְּ מִכָּל סַמְנֵיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תְּנִיָּא בַר קַפְרָא אָמַר אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשָׁבְעִים שָׁנָה הֵיחָת
בָּאָה לְשָׁל שִׁירִים לְהִצְאֵיךָ. וְעוֹד הֵינִי בַר קַפְרָא אָלוּ הָיָה נוֹרָחַן
בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ וְלִסְתָּהּ
אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהֵחֵרָה אָמְרָה כִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל
דְּבַשׁ לֹא תִקְסִירוּ מִכֵּנוּ אִשָּׁה לִּי:

ג'ס יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג'ס י
צבאות אשרי אדם בוסח בק: ג'ס יי הושיעה המלך יענט
בזים קראנו: אתה סתר לי מצר תצרגני רני פלט תסובני
סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם
וכשנים קדמוניות:

אֲבִי הַיְהוּדָה מִסְדֵּר סֵדֵר הַמְּעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגַמְדָּא וְאַלְבָּא
דְּאַבָּא שְׁאוּל מְעַרְכָּה גְדוּלָה קוֹדֶמַת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל
קְסוּרָת. וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קְסוּרָת קוֹדֶמַת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי
עֲצִים וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְדִשּׁוֹן
מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטְבַּת הַמֶּשׁ גְּרוֹת וְהַטְבַּת הַמֶּשׁ גְּרוֹת
קוֹדֶמַת לְדָם הַתְּמִיד וְדָם הַתְּמִיד קוֹדֶם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת
וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת קוֹדֶמַת לְקְסוּרָת וְקְסוּרָת קוֹדֶמַת לְאַבְרִים
וְאַבְרִים לְמִנְחָח וּמִנְחָח לְחֻבְתִּין וְחֻבְתִּין לְנִסְכִּין וְנִסְכִּין
לְמוֹסָפִין וְמוֹסָפִין לְבִזְיִכִּין וְבִזְיִכִּין קוֹדֶמִין לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין
הָעַרְבִים שְׁנֵאמַר וְעַרְךָ עָלֶיךָ הָעוֹלָה וְהַקְּסִיר עָלֶיךָ חֲרִבֵי
הַשָּׁלֵמִים עָלֶיךָ הַשָּׁלֵם כָּל הַקְּרָבָנוֹת כָּלֵם:

אָנָּה בָּכַח גְּדַלְתָּ יְמִינְךָ תְּתִיר צְרוּרָה
קָבַל רִגְתָּ עִמָּךְ שֶׁגִּבְנוּ מִהֲרֵנוּ נוֹרָא
גָּא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יְהוּדָה כְּכַבּוֹת שְׁמֵרָם:
בְּרַכְסֵם שְׁהֲרֵם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ תְּכִיד גְּמֵלָם:
חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב שׁוֹכֵךְ גַּהֵל עֲדָתְךָ:
יָחִיד גָּאָה לְעַמָּךְ פָּנָה זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ:

אביג יתיץ
קריע שטיץ
נגיד יכיא
בטיר צתיג
חקיב סניע
יגיל פויס

שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תצלומות : שקיו ציה
ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

בשבת וביום טוב אין לומר זכ :

רבון העולמים אתה צוהנו להקריב קרבן התמיד במעמדו
ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם. ועתה
בעוונותינו חרב בית המקדש ובנימל התמיד ויין לנו לא כדון
בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת
ונשלמה פרים שפתינו. לבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו
אבותינו שיהא שית שפתותינו השוב ומקבל ומרוצה לפניך
באילו הקרבנו קרבן התמיד במעמדו ועמדנו על מעמדו :

שבת וביום השבת שני כבשים בני שנה
תמימים ושני עשורונים סולת מנחה בלולה
בשמן ונספו עולת שבת בשבתו על עולת
התמיד ונספה :

לוי ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לוי
פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים : ושלושה עשורונים סולת מנחה
בלולה בשמן לפר האחד ושני עשורונים סולת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרון
עשרון סולת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
עולה ריח ניחוח אשה לוי : ונספיהם חצי ההין
זתה לפר ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין
לכבש יין זאת עולת חודש בחדשו לחדשי
השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת לוי על עולת
התמיד יעשה ונספו :

תפלת שחרית

יב 23

עבדך נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות
ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך
מלכנו אלהינו. יחיד חי העולמים. מלך משבח
ומפאריך עד שמו הגדול: ברוך אתה יי מלך
מהולל בהשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו
יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר
עשה מופתיו ומושפטי פיהו: זרע ישראל עבדו
בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בכל הארץ
משפטינו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: אשר כרת את אברהם ושבעתו ליצחק:
ויעמידה ליעקב לחוק לישראל ברית עולם:
לאמר לך אתן ארץ פנען חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר במעט וגרים בה. ונתהלכו
מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח
לאיש לעשקם ויובח עליהם מלכים: אל תגעו
במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליי כל הארץ
בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את
כבודו בכל העמים נפלאותיו: פי גדול יי ומהולל
מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי

העמים

הַעֲמִים אֱלִילִים. (כאלו נרוד להפסיק) וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.
הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עוֹז וְחִירוֹהַּ בְּמִקוֹמוֹ: הָבוּ לַיִּי
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיִּי כְבוֹד וְעוֹז: הָבוּ לַיִּי
כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֵאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוֹו לַיִּי
בְּהִדְרַת קוֹדֶשׁ. חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֵף תִּכּוֹן
תִּבְלָל בַּל תִּמוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלַל הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּא יַעֲרוֹץ
הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֹז יִרְנְנוּ עֵצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו
יי כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיִּי כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד: וַאֲמָרֵי הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקִבְּצֵנו
וְהַצִּילֵנו מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלָתֶךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיִּי: רוֹמְמוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַרֹּם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:
רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: אַתָּה
יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חַסְדֶּךָ וְאַמְתָּךָ תָּמִיד
יִצְרוּנֵי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה:
הִנּוּ עֵי רֵאשִׁיט עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ וְעוֹז בְּשַׁחֲקִים:
יָדוּם מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹז
לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יי אֵל

נְקָמוֹת

תפלת שחרית

נְקָמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה
עַל גְּאִים : לִי הַיְשׁוּעָה עַל עֲמָךְ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה :
יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִיְיָ בָּנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטַח בְּךָ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת
נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ חֲכָתָה
לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קִדְשׁוֹ בְּמִחְנוּ : יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יְחַלְטֵנוּ
לָךְ : הִרְאֵנוּ יְיָ חֲסִדְךָ וַיִּשְׁעָה תַהֲנֵן לָנוּ : קוֹמָה
עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ : אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֵיךָ
הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ :
אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שֹׁכֵב לֹא אֲשֶׁר־יְהִי אֱלֹהֵי :
וְאֲנִי בְּחֲסִדְךָ בְּמִחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירְתָה
לִי כִּי גָמַל עָלַי :

אל"ה שומר לתודה לא בשבת ויו"ט ולא בע"פ ולא בחוה"מ של סח ולא בע"פ
לפי שאין תודה בזה בימים אלו :

מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ : עבדו את יי בשמחות
באו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ויש
אנחנו עמו וצאן מרעותו : באו שעריו בתודה הצרותיו בתהלות
הודו לו ברכו שמו : כי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור
אמונתו :

בשבת וביו"ט וגם בהו"ר אומרים מזמורים אלו :
יט למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים
כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום
יביע

יבִיעַ אומר וְלִילָה לְלִילָה יְחֹה דַעַת : אִין אָמַר
 וְאִין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא
 קוֹם . וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם לִשְׁמֵשׁ שָׁם אֶהֱלֶה בָּהֶם :
 זְדוּא בְּחֶתֶן יוֹצֵא מִחוּפָתוֹ יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ
 אֶרֶח : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם
 וְאִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ : הַיּוֹרֵת יְיָ הַמִּימָה מְשִׁיבַת
 רֵיחַ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מִחֲבִימַת פְּתֵי : פְּקוּדֵי יְיָ
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחֵי לֵב מִצֹּת יְיָ בְּרַח מְאִירַת עֵינָיִם :
 יִרְאֵת יְיָ מְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפָּטֵי יְיָ אֱמֶת
 צְדָקוֹ יִחְדּוּ : הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רָב וּמִתּוֹקִים
 מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִיִּם : גַּם עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם
 בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רָב : שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת
 צִנְיָנִי : גַּם מִזִּדִּים חֲשַׁךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִ
 אֵיךְם וְנִקּוּתִי מִפֶּשַׁע רָב : יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

לַד לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ
 וְנִגְרָשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת הַמִּיד
 הַנְּהַלְתּוֹ בְּפִי : בְּיָי הַתְּהַלֵּל נִפְשֵׁי יִשְׁמְעוּ עֲנֻיִם
 וְיִשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לִי אֶתִי וְנִרְוֹמְמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ :
 דְּרִשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מְגוּרֹתַי הַצִּיִּרְנִי :
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹוּ וּפְנִיָּהֶם אֶ יִחַפְּרוּ : זֶה עֲנִי קָרָא וַיִּ
 אֵבֵל צְרוּתִיו הוֹשִׁיעֵנו : חוֹנָה מִלְּאֵךְ יְיָ סָבִיב

לִירְאוֹ

לִירְאֵי וַיִּחַלְצֵם : מַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אֲשֶׁר־
 הִגִּבְרַ יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר
 לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ
 כֹּל טוֹב : לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְיָ אֲלֶמְדְּכֶם :
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב :
 נִצּוֹר לְשׁוֹנֶה מִרַע וּשְׁפֹתֶיהָ מִדְּבַר מִרְמָה : סוֹר
 מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ : עֵינַי יְיָ אֵל
 צְדִיקִים וְאֲזִנֹּי אֵל שׁוֹעֲתִם : פְּנֵי יְיָ בְּעוֹשֵׂי רַע
 לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם : צַעֲקוּ וַיִּי שָׁמַע וּמְכַל
 צְרוּתָם הִצִּילָם : קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דַּכְּאֵי
 רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמְכַלָּם יִצִּילֵנוּ יְיָ :
 שׁוֹמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה :
 תַּמּוֹתַת רָשָׁע רַעָה וְשִׁנְאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ : פּוֹדֶה
 יְיָ נַפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :
 צַ הַפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדוֹר וְדוֹר : בְּטָרְם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלוּל
 אֶרֶץ וְתַבַּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : תָּשׁב
 אֲנוֹשׁ עַד דַּכָּא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֶלְף
 שָׁנִים בְּעֵינַיִךָ כְּיוֹם אַתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר וְאֲשִׁמּוּרָה
 בְּדִילָה : זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבוֹקֵר כְּחֹצֵיר יַחֲלוּף :
 בְּבוֹקֵר יִצִּיץ וְחֹלֶף לְעֶרֶב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ : כִּי כִלְיֵנוּ
 בְּאֶפֶךָ וּבְחֻמָּתְךָ נִבְהַלְּנוּ : שִׁתָּה (שח כ) עֲזוֹנוֹתֵינוּ

לנגוד

לַנְּגִדָה עֲלֵמֵנוּ לְמֵאֹד פְּנִיָּה : כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרַתְךָ כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה : יָמֵינוּ שְׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרֵהֱבִים עֲמַל וְאִין כִּי גֵז חֵישׁ וְנִעְפָּה : מִי יוֹדֵעַ עוֹז
 אֶפְדָּה וְכִירָאֲתָךְ עִבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כִּן הוֹדֵעַ
 וְנָבִיא לְבַב חֲכָמָה : שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתֵי וְהִנְחִים עַל
 עִבְרִיךָ : שִׁבְעֵנוּ בַּבּוֹקֵר חֲסִדָּךְ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה
 בְּכָל יָמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ
 רָעָה : יִרְאָה אֵל עִבְרִיךָ פְּעֵלְךָ וְהִדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם :
 וַיְהִי נוֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

צֵא יוֹשֵׁב בְּסֶהַר עֲלִיזִין בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן : אִמֵּר
 לִי מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ : כִּי הוּא יִצִּילְךָ
 מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הוֹזֹת : בְּאִבְרַתּוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת
 כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסוֹחָרָה אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד
 לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה לְךָ מִקְטָב
 יִשׁוּד צְהָרִים : יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְךָ וּרְבָבָה מִימִינְךָ אֶלֶיךָ
 לֹא יִגָּשׁ רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלּוּמַת רִשְׁעִים תִּרְאָה :
 כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסֵי עֲלִיזִין שְׁמַת מְעוֹנְךָ : לֹא תֵאוֹנָה
 אֶלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶךְ : כִּי מִלְּאֲכִיו
 יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ : עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוֹנְךָ
 מִן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל וְפִתָּן תִּדְרוּךְ תִּרְמוֹם

כפיר ותנין: כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע
 שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
 ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:
 אורך ימים וכו' :

קלה הללויה הללו את שם יי הללו עבדי
 יי: שעומדים בבית יי בחצרות בית אלהינו:
 הללויה כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי
 יעקב בחר לו יי ישראל לסגלתו: כי אני
 ידעתי כי גדול יי ואדונינו מכל אלהים: כל אשר
 חפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים וכל הוֹסוֹת:
 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה
 מוצא רוח מאוצרותיו: שהקה בכורי מצרים
 מאדם עד בהמה: שלח אתות ומופתים
 בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהקה
 גוים רבים והרג מלכים עצומים: לסיחון מלך
 האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות פגזן:
 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: יי שמך
 לעולם יי זכרך לדור ודור: כי ידיו יי עמו ועל
 עבדיו יהנחם: עצבי הגוים כסף וזהב מעשה
 ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
 יראו: אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח
 בפיהם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בוטחו
 בהם

בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אֱהֲרֹן בָּרְכוּ
 אֶת יְיָ: בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאִי יְיָ בָרְכוּ אֶת
 יְיָ: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ:
 הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: הוֹדוּ לֵאלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: הוֹדוּ לְאֹדְנֵי הָאֲדוֹנִים
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרוּ
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶד: לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם
 חֶסֶד: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 אֶת הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: אֶת
 הַיָּרֵחַ וְכוכְבֵי לְמַמְשֶׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם
 חֶסֶד: לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבְכוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵהוֹכֶם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: בְּיַד
 חֲזָקָה וּבְזוֹרֵעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְגוֹזֵר יַם
 סוּף לְגֹזְרִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל
 בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְנָעַר פְּרַעֲהַ וַחֲיִלּוּ בָיִם
 סוּף כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְמוֹדִיק עַמּוֹ בְּמִדְבָר כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶד: לְמַכָּה מַלְכִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם
 חֶסֶד: וַיַּהֲרוֹג מַלְכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 לְסִיתוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּלְעוֹג
 לֶדָב הַבְּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְנָתַן אֲרָצִים לְנַחֲלָה
 לְעוֹלָם חֶסֶד: נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם

חֶסֶד

ששזפתני השמש בני אמו נחרו כי שמני נטמה
 את הפרמין פרמי שלי לא נטרתי: תעודה לי
 שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ
 בצהרים שלמה אהיה בעזמיה על עדרי תבריה:
 אם לא תרעי לך תיפה בנשים צאי לך בעקבי
 הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הדועים:
 לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: נאנו לחיך
 בתורים צוארך בתרומים: תורי זקב נעשה לך
 עם נקדות הכסף: עד שהמלך במספו נרדי
 נתן ריחו: צרור המור דודי לי בין שני יליו:
 אשכל הכופר דודי לי בברמי עין גדי: הנך יפה
 רעיתי הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף
 געים אף ערשנו רעננה: קודות בתינו ארזים
 דהיטנו ברותים: ב אני חבצלת השרון שושנת
 העמקים: כשושנה בין החוחים בן רעיתי בין
 הבנות: פתוח בעצי היער בן דודי בין הבנים
 בצלו חמדתו וישבתו ופריו מותק לחבי: הביאני
 אל בית היין ודגלו עלי אהבה: ססכתי באשישות
 רפרתי בתפוחים כי חולת אהבה אני: שסאלו
 תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם
 בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם
 תצירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על
 הגבעות : דומה דודי לצבי או לעופר האילים
 הנה זה עומד אחר כתינו משגיח מן החלונות
 מציץ מן החרכים : ענה דודי ואמר לי קומי
 לך רעייתי יפתי ולכי לך : כי הנה הסתו עבר
 הגשם חלף הלך לו : הנצנים נראו בארץ עת
 הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו : התאנה
 חנמה פניה והגפנים סמדר נתנו בית קומי לך
 רעייתי יפתי ולכי לך : יונתי בחגוי הסלע בסתר
 המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך :
 כי קולך ערב ומראיך נאווה : אהוו לנו שועלים
 שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר :
 דודי לי ואני לו תרועה בשושנים : עד שיפוח
 היום ונסו הצללים סוב דמה לך דודי לצבי או
 לעופר האילים על הרי בטר : נ על משכבי
 בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא
 מצאתיו : אקומה נא נאסובה בעיר בשוקים
 וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו
 ולא מצאתיו : מצאני השמרים הסובבים בעיר
 את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי
 מחם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחותיו
 ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל תדר

הורתי

מים נצבו כמו נזלים קפאו תהומות בלב ים :
 אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי
 אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת ברוחך כסמו ים
 צללו פעופרת במים אדירים : מי כמזכה באלים
 יי מי כמזכה נאדר בקודש נרא תהלות עשה
 פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית בחסדה
 עם זו גאלת נהלת בעוף אל נוה קדשה : שמעו
 עמים ירגזון חיל אחו ישבי פלשת : או נבהלו
 אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל
 ישבי בנען : תפול עליהם אימתה ופחד גדול
 זרועה ידמו פאבן עד יעבור עמה יי עד יעבור
 עם זו קנית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתה סבו
 לשבתה פעלת יי מקדש אדני פוננו ידיה :
 ימלוך לעולם ועד : יי ימלוך לעולם ועד :
 מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא : פי
 סוס פרעה ברכבו ונפרשו בים וישב יי עליו
 את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים
 פי ליי המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושלי
 גהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה
 המלוכה . והיה יי למלך על כל הארץ
 שהוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : כִּי לָךְ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְנִאֲלָהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז
 וּמְשֻׁלָּה נֶצַח גְּדוּלָה וּגְבוּרָה תְהִלָּה וְתַפְאֶרֶת
 קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת . בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּהַשְׁבָּחוֹת
 אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 וּמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים :

החזן אומר ח"ק ברכו את יי המבורך :

ק"ח ברוך יי המבורך לעולם ועד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
 וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֶּלֶל :

הַמְאִיר לְאָרֶץ וְלַדְרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים . וּבְטוֹבו
 חֲדָשׁ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית : מָה רַבּוּ
 עֲשִׂיֶה יְיָ כָּל־מַעֲשֵׂי יְדָיֶיךָ . הַמְלֶכֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָרוּ מִצֵּן : הַמְשַׁבַּח
 וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיְמוֹת עוֹלָם . אֱלֹהֵי עוֹלָם
 זֵיךְ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עוֹנֵנו צוֹר
 לָנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשָּׁגֵב בְּעֵדְנוּ . אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל
 הַכִּיֵּן וּפְעֵל זִהְרֵי חֲמָה . טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד
 מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֹז . פְּנוֹת צָבָאוֹ
 רוֹמְמֵי שָׁדַי . תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל

וקדשתו

וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שבה מעשה
 ידיך. ועל מאורי אור שעשית ופארוך סלה:
 תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא
 קדושים ושתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים
 ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
 ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים
 חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים
 כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון
 קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה
 בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים
 ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא
 קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
 שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה.
 להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה
 ובנעימה קדשה כלם פאחד עונים ואומרים
 ביראה: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
 הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקודש ברעש גדול
 מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים
 ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקו

ומירות

זְמִירוֹת יֹאמְרוּ . וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ . כִּי הוּא לְבָרוּ
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרֵעַ
 צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא אַרְפוֹאוֹת נוֹרָא תְהִלוֹת
 אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית . כְּאֲמֹר לַעֲשֵׂה אֲזָרִים גְּדוּלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : אֹרֶךְ חַדְשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִיר וְנִזְכָּה
 כָּלֵנוּ מִהֲרָה לְאֹרֶךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵד הַמְּאֹדוֹת :
 אֶהְבֶּה רַבָּה אֶהְבֶּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָּה גְּדוּלָּה
 וְיִתְרָה חֲמֻלָּת עֵינֵינוּ : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּעֵבוֹר
 אָבוֹתֵינוּ שֶׁבְטַחוּ בְךָ : וְהִלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים כֵּן
 תְּחַנְּנוּ וְתִלְמַדְנוּ : אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם
 רַחֵם עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהִשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ
 לְלִמּוּד וּלְלִמּוֹד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
 דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִחַד לְבַבֵּנוּ
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא גִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד :
 כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נְגִילָה
 וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ : וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרֻבַּע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ . וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ . כִּי
 אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבָנוּ בְּחֵרֶת מְכַל עִם
 שׁוֹן . וְקַרְבָּתֵנוּ לְשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל סֶלָה בְּאַמֶּת .
 וְרוֹת לְךָ וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי

הבוחר

תפלת שחרית

הבוחר בעמו ישראל באהבה :

יחיד ואומר אל סלך נאמן .

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

הלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבגידך ודברת
בם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך
ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו למוטפות
בין עיניך : וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך :
והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה
ותרושך ויצהרה : ונתתי עשב בשדה לבהמתו
ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחווו
להם : וחרה אף יי בקם ועצר את השמים ו
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולתה ואבדו
מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתת לכם
ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשו
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפות
עניני

עֲנִיכֶם : וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
וּבְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֵת כָּל מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֲנִיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זִוְנִים אַחֲרֵיהֶם :
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
תְּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
לֵאלֹהֵיכֶם : יֵשׁ לִנְרַף חֲלִיכִים לְחַמַּת

אֱמֶת וַיְצִיב וּנְכוּן וְקִיָּם וַיִּשָּׂר וַיִּנְאֲמֵן וְאֶהוּב
וְנִחְמַד וְנִעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל
וַיִּפֶּה הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת
וְהוּא עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צוּר יַעֲקֹב כְּמוֹן יִשְׁעָנוּ לְדוֹר
וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נְכוּן וּמְלִכוּתוֹ
לְעֵד קִיָּמַת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים

נֶאֱמָנִים

נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : עַל
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל
 דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ :

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִים
 לְעוֹלָם וָעֶד . אֱמֶת וְאַמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר .
 אֱמֶת שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ
 מִלְּכֵנוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ
 צוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין
 אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ :

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
 לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דוֹר וְדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ :
 אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ
 יֵשִׁים עַל לְבוֹ : אֱמֶת אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ
 וּמִלְּךָ גִבּוֹר לָרִיב רִיבֶם : אֱמֶת אַתָּה הוּא
 רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : מִמְּצָרִים גּוֹאֲלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבַּיִת עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ . כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָם
 וּבְכוֹרֶךָ גָּאֲלָתָ . וַיִּם סוּף בְּקַעַת וַיִּגְדִּים טַבַּעַת
 וַיִּדְיִדִים הֵעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם אַחַד מֵהֶם
 לֹא נוֹתַר : עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ
 וְנִתְּנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָךְ
 וְהוֹדֵאוּ

וְהוֹדְאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם : רַם וְנִשְׂא גְדוֹל'
 וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גֵּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אַסִּירִים
 וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת
 שׁוּעֵם אֱלֹוֵי : תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא
 וּמְבוֹרָךְ . מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֶם : מִי כְמוֹכָה בְּאֱלֹוִים יי
 מִי כְמוֹכָה נְאֻדָר בְּקִדְשׁ נוֹרָא תְּהִלּוֹת עִשָׂה פָּלָא :
 שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבַחַו גְּאוּלִּים לְשִׂמְחָה . עַל
 שְׂפַת הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ :
 יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד .

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֶה כְּנַאמָה
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל . גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יי גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל :

לְמוֹסֵף וּלְמַנְחָה כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גוֹדֵל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שְׂפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
 יְיָהּ רַבֵּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
 יְיָהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפִּץ בְּחַיִּים וּבְתַבְּנוּ
 הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

בתורתך : כח הוא הנה אומר בן המש שנים
 למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה
 למצות בן חמש עשרה למקרא בן שמונה עשרה
 לחפה בן עשרים לרדוף בן שלשים לכח בן
 ארבעים לבניה בן חמשים לעצה בן ששים
 לזקנה בן עבשים לשיבה בן שמונים לגבורה בן
 תשעים לשוח בן נאה פאלומת ועבר וכמל מן
 העולם : כי בן בג בג אומר הפך בה והפך בה
 דכולא בה ובה תחוי וסיב ובגה בה ומנה לא
 תזוע שאין לך מדה טובה הימנה : כי בן הא הא
 אומר לפום צערא אנרא : רבי חנניא וכו'

פרק ששי

כל ישראל וכו'

א שנו חכמים כלשון המשנה ברוב שבחר בהם
 ובמשנתם : רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה
 לשמה זכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל
 העולם כרו כדאי הוא לו נקרא כע אהוב אוהב
 את המקום אוהב את הבריות משמח את המקום
 משמח את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה
 ומבשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו
 מן החטא ומקרבתו לידי זכות ונהנין ממנו עצה
 ותושיה בינה וגבורה שנאמר לי עצה ותושיה
 אני ביתה לי גבורה ונותנת לי מלכות ומשלח

וחקור דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין
 הג' הגבר וכנהר שאינו פוכה והיה צנוע וארך
 רוח ומוחל על עלבונו ומנדלתו ומרוממתו על
 כל המעשים: ב אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום
 ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואוקרת
 אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה שכל מי
 שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר גזם זהב
 בצוף חזיר אישה יפה וסרת טעם. ואומר והלחות
 מעשה אלהים הטה והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחות. אל הקרא חרות אלא חרות
 שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד
 התורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה
 מתעלה שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל
 במות: ב הלומד מחברו פרק אחד או הלכה
 אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות
 אחת צריך לנהג בו כבוד שכן מצונו בדרך
 ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים
 בלבד קראו רבו אלופו ומידעו שנאמר ואתה
 אנוש בערפי אלופי ומידעי. והלא דברים קל
 וחומר ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל
 אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו
 הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק

אֶחָד או דְבוּר אֶחָד או אֶפִּילוּ אוֹת אֶחָד עַל אַחַת
כִּמָּה וְכִמָּה שְׁצָרִיךְ לְנַהֵג בּוֹ כְבוֹד וְאִין כְבוֹד אֶלְיוֹ
תּוֹרָה שְׁנֵאמַר כְבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וְהַמִּיָּמִים יִנְחָלוּ
טוֹב וְאִין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה שְׁנֵאמַר בִּי לָקַח טוֹב
נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ : י כִּף הִיא דְרָכָה
שֶׁל תּוֹרָה פֶּת בְּכֹלֵי תַּאֲכִיל וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתַּהֵּה
וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן וְחַיִּי צַעַר תַּחֲוִיָּה וּבִתּוֹרָה צַהֲרָה
עֲמַל אִם אַתָּה עֹשֶׂה כֵן אֲשַׁרְיָה וְטוֹב לָךְ אֲשַׁרְיָה
בְּעוֹלָם הֵנּוּ וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא : ה אֵל תִּבְקַשׁ
גְּדֻלָּה לְעֶצְמְךָ וְאַל תַּחֲמוֹד כְבוֹד יוֹתֵר מִלְּמוֹדָךְ
עֹשֶׂה וְאַל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים שִׁשְׁלֹחָנָה
גְּדוֹל מִשְׁלֹחָנָם וּכְתִרָה גְּדוֹל מִכְתָּרָם וְנֶאֱמָן הוּא
בְּעַל מְלֹאכְתָּה שִׁישְׁלָם לָךְ שֶׁכֵּן פְּעֻלָּתָה : ו גְּדוֹלָת
תּוֹרָה יוֹתֵר מִן הַבְּהוֹנָה וּמִן הַמְּלָכוֹת שֶׁהַמְּלָכוֹת
נִקְנִיֹת בְּשָׁלְשִׁים מְעֻלוֹת וְהַבְּהוֹנָה נִקְנִיֹת בְּעֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה וְהַתּוֹרָה נִקְנִיֹת בְּאַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה
דְּבָרִים וְאֵלֶּיךָ בְּתַלְמוּד בְּשִׁמְיַעַת הָאֵין בְּעֵרִיכַת
שְׁפָתַיִם בְּבִינַת הַלֵּב בְּאִימָה בְּיִרְאָה בְּעֲנוּה
בְּשִׁמְחָה בְּטַהֲרָה בְּשִׁמוּשׁ חֲכָמִים בְּדִקְדוּקַת חֲבָרִים
בְּפִלְפּוּל הַתְּלִמִּידִים בְּיִשׁוּב בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה
בְּמַעוֹט סְחוּרָה בְּמַעוֹט דְּרָךְ אֶרֶץ בְּמַעוֹט הַעֲנוּג
בְּמַעוֹט שְׁנָה בְּמַעוֹט שִׁהָה בְּמַעוֹט שְׁחוּק בְּבִרְיָה

אפים בלב טוב באמונת חכמים בקבלת היסורין
המכיר את מקומו והשמח בחלקו והעושה סיג
לדבריו ואינו מחויק טובה לעצמו אהוב אוהב
את המקום אוהב את הבריות אוהב את הצדקה
ואוהב את המשרים אוהב את התוכחות ומתרחק
מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שמח
בהוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לקף זכות
ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתישב
לבו בתלמודו שואל ומשיב שימע ומוסיף הלומד
על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המחקים
את רבו והמכון את שמיעתו והאומר דבר בשם
אומריו הא למדת כל האומר דבר בשם אומריו
מביא נאליה לעולם שנאמר ונתאמר אסתר למלך
בשם מרדכי : גדולה תורה שהיא נוהגת חיים
לעשיה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר כי חיים
הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא : ואמר רפאות
תהי לשרה ושקוי לעצמותיה : ואמר עץ חיים
היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר : ואמר כי
לויית חן הם לראשה וענקים לגרורותיה : ואמר
תתן לראשה לויית חן עמרת התפארת המגנה :
ואמר כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לה שנות חיים :
ואמר ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד :

ואומר

ואומר כי ארף ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו
 לך: ואומר דרביה דרכי נועם וכל נתיבותיה
 שלום: רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון
 בן יוחאי אומר הנני והכח והעושר והכבוד
 והחכמה והוקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים
 ונאה לעולם שנאמר עמרת תפארת שיבה בדרך
 צדקה תמצא ואומר עמרת זקנים בני בני
 ותפארת בני אבותם: ואומר תפארת בחורים
 כוחם ונהדר זקנים שיבה: ואומר והפירה הלבנה
 ובושה החמה כי מלך יי צבאות בחר ציון
 ובירושלים ונגד זקניו כבוד: רבי שמעון בן
 מנסיא אומר אלו שבע מדות שטנו חכמים
 לצדיקים כלם נתקומו ברבי ובבניו: אמר רבי
 יוסי בן קבא פעם אחת הייתי מהלך בדרך
 וסנע בי אדם אחר ונתן לי שלום והחזרתני לו
 שלום אמר לי רבי מאיזה מקום אתה אמרתני
 לו כועיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני אמר
 לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני אתן
 לך אגף אלפים דגבי זהב ואבנים טובות
 ומרגליות. אמרתני לו אם אתה נותן לי כל כסף
 וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני דר
 אלא במקום הורה ובן כתוב בספר תהלים על

יְדֵי דָוִד מִלֶּדֶד יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי
 זָהָב וְכֶסֶף . וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁבַשְׁעַת פְּטָרְתוֹ שֶׁל
 אָדָם אֵין מִלּוּין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא
 אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים בְּלִבְד שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִתְהַלְכֶּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ
 בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ
 בְּהִתְהַלְכֶּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הִזֵּה בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּקֶבֶר וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ לְעוֹלָם
 הַבָּא : וְאֵימַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יי צְבֹאוֹת :
 חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ
 וְאֵלוֹ הֵן תוֹרָה קִנְיִן אֶחָד שָׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיִן אֶחָד
 אֲבֵרָהֶם קִנְיִן אֶחָד יִשְׂרָאֵל קִנְיִן אֶחָד בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ
 קִנְיִן אֶחָד . תוֹרָה מִנִּין דְּכֶתִיב יי קִנְיִי רֵאשִׁית
 דְּרַכּוּ קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז : שָׁמַיִם וְאָרֶץ מִנִּין דְּכֶתִיב
 כֹּה אָמַר יי הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי אֵי
 זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי :
 וְאֵמַר כֹּה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּלֶם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ
 מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה : אֲבֵרָהֶם מִנִּין דְּכֶתִיב
 וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה
 שָׁמַיִם וְאָרֶץ : יִשְׂרָאֵל מִנִּין דְּכֶתִיב עַד יַעֲבוֹר עִמָּךְ
 יי עַד יַעֲבוֹר עִם זוֹ קִנְיָתִי : וְאֵמַר לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר
 בְּאָרֶץ הַכֹּהֵן וְאֵדִירִי כֹל חֶפְצֵי כֶּסֶם : בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ

מנין דכתיב מכון לישבהה פעתה יי מקדש אדני
 בוננו ידיה : ואומר וביאם אל גביל קדשו הר זה
 קנתה ימינו : כל כה שברא הקדוש ברוך הוא
 בעולמו לא בראי אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא
 בשמי ולכבודי בראתיו ויצרתיו אף עשיתיו :
 ואומר יי יקלוך לעולם ועד : רבי חנניא וכו'

סדר הדלקת נרות של חנוכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
 נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחייב
 וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ואחר מילין סגורו יאמר זה

הנרות הללו אנו מדליקים על הנסים ועל הנפלאות
 ועל התשועות ועל דם חסות שעשית לאבותינו בימי ההם
 בזמן הזה על ידי פהניך הקדושים וכל שכוונת ימי חנוכה
 הנרות הללו קודש דים אין לנו רשות להשתמש בהם אלא
 לראותם בלב בדי להודות ולהלל לישמך הגדול על נסיה ועל
 ישועתך ועל נפלאותיה :

כַּמְפַרְנֵיטֵי כַּיְמֵי מִזְמַן אֲמַר הַמְּבַרֵךְ רַבּוֹתֵי מִיד וְעֵלֶיךָ בְּעִנְיֵי שֵׁשׁ :
 וּפְנִיחַ הַמְּטוֹבִין יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִתְּהָ וְעַד עוֹלָם :
 וְאֲמַר הַמְּבַרֵךְ בְּרִשׁוֹת בְּרִנָּה וּבְרִנָּה וּבְרִנָּה נְבָרֵךְ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלֵי :
 וּפְנִיחַ הַמְּטוֹבִין בְּרוּךְ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלֵי וּבְטוֹבוֹ חֵינּוּ :
 וּפִי בֵּלָא אֲחַל פִּתְכֵס אֲמַר בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד :
 יִחַי חַיֵּי אֲמַר בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִיָּד הָעוֹלָם הַזֶּה אֵת
 הָעוֹלָם כּוֹלֵוּ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא
 נוֹתֵן לָהֶם לֶכֶל בְּשֵׁר כִּי גְעוֹלָם חֶסֶד : וּבְטוֹבוֹ
 הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזְמַן
 לְעוֹלָם וְעַד : וְגַעְבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל וְ
 וּמְפַרְנֵס לֶכֶל וּמְטִיב לֶכֶל וּמְכִין מִזְמַן לֶכֶל
 בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא . (כְּאֲמֹר פּוֹתַח אֵת יְדֶיךָ
 וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רָצוֹן) . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּה
 אֵת הַכֹּל :

נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל עֵהֲנָלֶת לְאֲבוֹתֵינוּ
 אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה . וְעַל שְׁהוּצֵאתָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים .
 וְעַל בְּרִיתָךְ שְׁחַתְמָתָךְ בְּבִשְׁרֵנוּ וְעַל הַתְּרִיבָה
 עַל מִדְרָתָנוּ וְעַל חֶקְיָךְ שְׁהוּדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חַן
 וְסֶד שְׁהוּנְתָנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזְמַן שְׂאֵתָהּ וְזֶן וּמְפַרְנֵס
 אֲתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה :

בַּחֲמִיכָה וּבְכּוֹרִים לְאִפְרַיִם כֹּאן עַל הַנְּסִיחַ :

ועל

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד :
 בכתוב ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך
 על הארץ הטובה אשר נתן לך : ברוך אתה יי
 על הארץ ועל המזון :

רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך ועל
 ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות
 בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש
 שנקרא שמה עליו . אלהינו אבינו רענו זוננו
 פרנסנו וכלכלנו והרויחנו והרווח לנו יי אלהינו
 מהרה מכל צרותינו . ונא אל תצריכנו יי אלהינו
 לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם :
 כי אם לידך המלאה הפתוחה הקרושה והרחבת
 שלא גבוש ולא נבלם לעולם ועד :

כשנח רצה ורחלנו יי אלהינו במצותיה ובמצות יום
 השביעי השבת הגדול והקדוש הורה כי יום זה גדול וקדוש
 הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה במצות רצונה וברצונה
 הגיח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום
 מנוחתנו . והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובכנין ירושלים
 עיר קדשה כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות :

בר"ח וביו"ט חומרים גאון יעלה ויבא :

ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו :
 ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים אמן :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו

מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושו קדוש
יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב
לכל שבכל יום ויום הוא הטוב הוא מטיב הוא
יטיב לנו הוא גמלנו הוא גמלנו הוא יגמלט
לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרחמים והצלחה
ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים
ותיים ושלום וכד טוב ומכל טוב לעולם א יחסרנה
הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא
יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח לדור
דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצח ויתהדר
בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו
בכבוד: הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צוארנו
זהו יוליכנו קוממות לארצנו: הרחמן הוא
ישלח לנו ברכה מרבה בבית הנה ועל שלחן
זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את
אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות
טובות ישועות ונחמות: הרחמן הוא יברך אסיה
לו אבואם את אבי מורי בעל הבית הנה ואת אמי
מורתו בעלת הבית הנה אותם ואת ביתם ואת
זרעם ואת כל אשר להם (ואם הוא נשוי יאמר אותי
ואת אשתי ואת זרעי ואת כל אשר לי) אותם
ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותיט
אברהם

סדר ברכת המזון קיד חס

אֲבָרְכֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכַף מִכַּף כֹּל בֶּן יִבְרָךְ אֶתֶּם
בְּלִנּוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן :
בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ וְכוּת שְׁתֵּהא
לְמִשְׁמַרְת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָת
מֵאֲרֵהי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא סוֹן וְשִׁבְרָ טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם :

לשנת הברכה רשא יגחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לתי
דעולמים :

פריה תרחמן הוא יחדש עלינו את חתך ש הזה לטובה ולברכה :
ליום הברכה הוא יגחילנו יום שכלו טוב :
פריה תרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה :
לשנת הברכה הוא יקים לנו את ספת דוד בגוסלת :

הרחמן הוא יזבנו לימות המשיח ולסיי העולם
הבא : בחול מגדיל (טיח ושנה וז'ס וזח'ס וזש'ס
מגדול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם : עושה שלום במקרומו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן :

ידאו זאת יי קדושו כי אין מחסור ליראיו : בפירים רש
דעכו ודורש יי לא יחסרו כל טוב : הודו ליי כי טוב כי לעולם
חסרו : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון : בדיק העבר
אלשר יבתיח ביי והיה יי מבפחו : נער הייתי גם זקנתי ורא
דאיתי צדיק נעוב חרש מבקש לתם : יי עו לאט יתן
יברך את עמו בשלום :

בִּרְכַת אֲחֵרֹנוֹ

וְרֵדוּן אֲחֵרֹנוֹ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ וְהַעֲלֵבָנוּ עַל

עַל שִׁירֵי חַגְגֵינוּ	עַל שִׁירֵי חַגְגֵינוּ	עַל שִׁירֵי חַגְגֵינוּ	עַל שִׁירֵי חַגְגֵינוּ
לְהַגִּידוֹ	לְהַגִּידוֹ	לְהַגִּידוֹ	לְהַגִּידוֹ
עַל הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה	עַל הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה	עַל הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה	עַל הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה
עַל הַנֶּגֶן וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן	עַל הַנֶּגֶן וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן	עַל הַנֶּגֶן וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן	עַל הַנֶּגֶן וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן

וְעַל הַנֶּגֶן וְעַל אֶרֶץ חֲמֹדָה מְרֻבָּה וְרַבָּה שְׂרָצִיר
 וְהַחֲלָה לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֲבוֹת מִפְּרִיָה וְלִשְׁבוּעַ כְּסוּבָה רַחֵם (נֶגֶן)
 אֲרֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עֲסָה וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עֲדָה וְעַל צִיּוֹן מִשְׁפָּן
 כְּבוֹדָה וְעַל מִן חָה וְעַל הַיְכָלָה וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
 מְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְרֵוָּחָה וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָה וּנְאֻכָל
 מִפְּרִיָה וּנְשַׁבַּע כְּסוּבָה וּנְבָרְכֶךָ עַלֶּיךָ בְּקִדְשָׁה וּבְמַהֲרָה
 כַּעֲשֵׂה וְרִצָּה וְהַחֲלִיצֵנוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת הַזֶּה : כִּי־הָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה
 בַּיּוֹם רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה : בַּיּוֹם וְשִׂמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג (סְלוּנִי) הַזֶּה :
 כִּי־הָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה : כִּי־הָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה
 כִּי־הָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה : כִּי־הָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה
 וְנִשְׁבַּח לְכָל וְנִשְׁבַּח לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל

עַל מַעֲשֵׂי קִדְשׁ	עַל מַעֲשֵׂי קִדְשׁ	עַל מַעֲשֵׂי קִדְשׁ	עַל מַעֲשֵׂי קִדְשׁ
הַמִּצְוָה וְעַל פְּרֵי	הַמִּצְוָה וְעַל פְּרֵי	הַמִּצְוָה וְעַל פְּרֵי	הַמִּצְוָה וְעַל פְּרֵי
הַנֶּגֶן : בְּרוּךְ אַתָּה	הַנֶּגֶן : בְּרוּךְ אַתָּה	הַנֶּגֶן : בְּרוּךְ אַתָּה	הַנֶּגֶן : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ	יְיָ אֱלֹהֵינוּ	יְיָ אֱלֹהֵינוּ	יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה	הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה	הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה	הַמִּצְוָה וְעַל הַבְּרָכָה
וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן :	וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן :	וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן :	וְעַל פְּרֵי הַנֶּגֶן :

מִפְּרֵי חֲכָרְנוּ לְסוּבָה וְהָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה וְהָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה
 וְהָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה וְהָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה וְהָיָה חֲכָרְנוּ לְסוּבָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 בְּפִשׁוֹת רַבּוֹת וְחֲסָרוֹן עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ
 לְהַסִּיּוֹת בָּהֶם נִפְשׁ קָדְשׁ חַי : בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים :

סדר קיש שעל המטה קמו יום

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטפיל
חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי : ויהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום
ותעמידני לשלום ואל יבהלוני רעיוני וחרומות
רעים וחרהורים רעים ותהא מטתי שלמה
לפניך והאר עיני פן אישן המות : ברוך אתה
יי המאיר לעולם כדו בכבודו :

אל מלך נאמן :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיה בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך
ובקומך : וקשרתם לאות על ידה והיו לטמטפות
פיו עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

ואומרים ויהי נועם . יושב בסתר תמוא לעל :

יי מה רבו צרי רבים קמים עלי : רבים אומרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה : ואתה יי
כגן בעדי כבודי ומרים ראשי : קולי אל יי אקרא
ויענני מהר קדשו סלה : אני שכבתי ואישנה
במיוצותי כי יי יקמבני : לא אירא מרובות עם

אמר

אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי : קוּמָה יי הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵינוּ
 כִּי הִבִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ :
 צִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרִבְתָּהּ סֵלָה :

הַשְׁכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם . וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים
 וְאֶרֶץ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן שְׂמֶךָ וְהִגֵּן בְּעֵדְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרֶעִב
 וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ . וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ .
 כִּי אֵל שׁוֹמְרֵינוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה . כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה .
 וְשָׂמוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם . בְּרוּךְ יי בְּלַיְלָה . בְּרוּךְ יי
 בְּשִׁכְבֵּנוּ . בְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ . כִּי בִידֶךָ נַפְשׁוֹת
 הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל
 בָּשָׂר אִישׁ : בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְּדִיתָהּ אוֹתֵי יי
 אֵל אֲמֵת : אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם יַחַד שְׂמֶךָ וְקַנּוּ
 סִלְכוֹתֶיךָ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

יְדָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְהִגֵּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאֵמֶת
 בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ : יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד . כִּי הַכְּבוֹד שֶׁלֶּךָ הֵיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד . כִּי
 שֵׁן לֵנוּ מֶלֶךְ אֵלֵא אַתָּה :

הַמְלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתֵי מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת
 הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אָבוֹתֵי אֲבֹתֵיהֶם
 נִצְחָק וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ
 וְעָשָׂה כְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִצַּלְתָּ לְסִצּוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ

סדר קריאת שמע קמו ופס

כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליה כי אני יי רופאה : ויאמר יי אל
השמן יגער יי בך השמן ויגער יי בך הבוחר
בירושלים הלא זה אוד מוצל מאש : הנה מטתי
שלשמה ששים גבורים סביב לה מגבורי
ישראל : כלם אחוי חרב מלמדי מלחמה איש
חרבו על ירכו מפחד בלילות : יי וברכה יי
וישמרה : יאר יי פניו אליה ויהנה : ישא יי
פניו אליה וישם לה שרם : יי הנה לא ינום
ולא ישן שומר ישראל : יי לישועתה קויתי יי .
קויתי יי לישועתה . יי לישועתה קויתי : יי בשם
יי אלהי ישראל מימיני מיבאר ומשמאלי
גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל
ראשי שכינת אל :

שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההולך
בדרךיו : יגיע כפיה כי תאכל אשריה וטוב לה י
אשתה פגפן פוריה בירכתי ביתה בניה בשחילי
זיתים סביב לשחנה : הנה כי בן יבורך גבר ירא
יי : וברכה יי מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי
חיה : וראה בגים לבניה שלום על ישראל :
יי רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
בשנבבכם ודומו סלה : תלמי יחברו חזון פולם וכו' פגפגא לכל

קהם כר'ך סמיה חומריס זכ ג' פ :

וי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
טוצר חסד לאפ'ים נשא עון וכ'שע ונחמ'אה ונקהו

לר'ה וליו"כ

לשלש רגלים

רבנו של עולם מלא
משאלותי לטובה והפק רצוני
ותן שאלתי לי (פכ'ם) וזכני
וכר בני ביתי לעשות רצונה
בלבב שלם. ותן הלקני
בתורתך. וזכני שתשרח
שכינתך בתוכני. ותופע עליי
רוח חכמה ובינה. ויתקים בפי
מקרא שכתוב ונחמ'ה ונחמ'ה רוח
י' רוח חכמה ובינה דפה עצות
וגבורה רוח דעת ויראת י' אלהי
ובכן יהי רצון מלפניך י' אלהי
ואלהי אבותי שתזכני לעשות
מעשים טובים בעיניך. וללכת
בדרכי ישרים לפניך וקדשני
בקדושתך ונזכר לחיים
טובים וארוכים לחיי העולם
הבא. ותשמרני ממעשים רעים
ובשעות רעות המותרנשות
לבא לעלם והמופת בני חסד
אלינו לטובה. אמן :

רבנו של עולם מלא
משאלותי לטובה והפק רצוני
ותן שאלתי לי (פכ'ם) וזכני
וכר בני ביתי לעשות רצונה
בלבב שלם. ותן הלקני
בתורתך. וזכני שתשרח
שכינתך בתוכני. ותופע עליי
רוח חכמה ובינה. ויתקים בפי
מקרא שכתוב ונחמ'ה ונחמ'ה רוח
י' רוח חכמה ובינה דפה עצות
וגבורה רוח דעת ויראת י' אלהי
ובכן יהי רצון מלפניך י' אלהי
ואלהי אבותי שתזכני לעשות
מעשים טובים בעיניך. וללכת
בדרכי ישרים לפניך וקדשני
בקדושתך ונזכר לחיים
טובים וארוכים לחיי העולם
הבא. ותשמרני ממעשים רעים
ובשעות רעות המותרנשות
לבא לעלם והמופת בני חסד
אלינו לטובה. אמן :

קניו לרצון וכר. ג' פ ואני תפילתי ותר.

בְּכֹל מְקוֹם בְּעֹזְרָה וּדְמֹן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת :
 וּבְדָבָר שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד . שְׁנָה בְּאִכִּילְתָּן הַבְּכוֹר
 נֵאָכַל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂי לְכָל אָדָם . וְנֵאָכְלוּ
 בְּכֹל הָעִיר בְּכֹל מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד :
 הַפֶּסַח אֵינוֹ נֵאָכַל אֲלָא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֵאָכַל אֲלָא
 עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֵאָכַל אֲלָא לְמַנּוּיָו וְאֵינוֹ נֵאָכַל
 אֲלָא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשֶׁת בָּהֵן : מִקֵּל וְחוֹמֵר . וּמִגְּזֵרָה שְׂוֵה . מִבְּנִין
 אָב מִכְּתוּב אֶחָד . וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים .
 מִכָּלֵל וּפְרָט . וּמִפְּרָט וּכְלָל . כָּלֵל וּפְרָט וּכָלֵל אִי
 אַתָּה דָן אֲלָא כְּעֵין הַפְּרָט . מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיף
 לְפָרֵט . וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיף לְכָלֵל : כָּל דְּבָר
 שֶׁהִיא בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל
 עֲצֻמוֹ יֵצֵא אֲלָא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא : כָּל
 דְּבָר שֶׁהִיא בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא
 כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר . כָּל דְּבָר שֶׁהִיא
 בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא
 לְהַקְלֵל וְלְהַחֲמִיר : כָּל דְּבָר שֶׁהִיא בְּכֹלֵל וַיֵּצֵא
 לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יְכוֹל לְהַחֲזִיר לְכָלֵל
 עַד שִׁיחֲזִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּפִירוּשׁ : דְּבָר
 הַלָּמֵד מִעֵנֵינוּ . וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ : וְכֵן שְׁשֵׁ
 כְּתוּבִים

בְּתוֹבִים הַמְכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שִׁיבּוֹא הַכָּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּמִהְרָה בִּימֵינוּ וְתוֹ חֲלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ :
וּשְׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת :
מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוֹמְמָךָ יי כִּי דִלִּיתָנִי
וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִבִּי לִי : יי אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֲלֵךְ וַיִּהְרַפְּאֵנִי : יי
הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי הִיִּיתָנִי מִרְדֵּי בּוֹר : וְזָמַר לִי חֲסִידֶיךָ
וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ קְדוֹשׁ : כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעֶרְבַּ יָמָיו
בְּכִי וּלְבוֹקֶר רָגָה : וְאָנֹכִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בֵּל אָמוֹס לְעוֹלָם : יי
בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּ לְהַרְרֵנוּ עוֹז הַסִּתְּרָתְךָ פָּנֶיךָ הִיִּיתִי נִבְהַל : אֲלֵךְ
יי אֶקְרָא וְאֵל יי אֶתְחַנֵּן : מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת
הַיִּדְדָה עֶפֶר הַיִּגִיד אֲמַתְךָ : שִׁשַׁע יי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה עֵזְרִי לִי :
הַיִּפְכָת מִסַּפְדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחֵת שִׁקִּי וְתֹאעֲרֹנִי שִׁמַּחָה : לְמַעַן
יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדוּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ :

הַרִינִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ עַל יַדֵּי הַהוּא
שְׁמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ שֹׁאֵמֵר וְהִנֵּה הָעוֹלָם . בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ
עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית . בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה . בְּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם . בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ . בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת . בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם עֶזְרָה טוֹב לִירְאָיו .
בְּרוּךְ חַי לְעַד וּמְקִים לְנֶצַח . בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל .
בְּרוּךְ שְׁמוֹ . בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
דָּאֵל אָב הַרְחֵמֵן הַמְדַלֵּל בְּפִה עַמּוֹ . מְשׁוֹבָח
וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו . וּבְשִׁירֵי דָוִד

עבדך